

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	22XECdo/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	2309217244
Dátum vydania rozhodnutia:	04.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309217244.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti povinnej: B. L., bytom M., o vymoženie 320,66 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 23Er/800/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoE/280/2013-50 zo dňa 30. septembra 2013, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 320,66 € s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) sp.zn. SR 02345/09 zo dňa 26.05.2009 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

2. Exekučný súd uznesením č.k. 23Er/800/2009-13 zo dňa 27.03.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinnou v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy), ktorá ale nespĺňala podmienku písomnej formy ustanovenej § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Písomná forma by bola zachovaná, ak by oprávnená a povinná podpísali Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých bola rozhodcovská doložka obsiahnutá. Nedostatok písomnej formy rozhodcovskej doložky tak spôsobuje jej neplatnosť. Neplatná rozhodcovská doložka nie je spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Trnave rozhodol (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č.k. 10CoE/280/2013-50 zo dňa 30.09.2013 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s rozhodnutím exekučného súdu [§ 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O.s.p.“]. Zdôraznil, že v danom prípade nebola rozhodcovská doložka individuálne dojednaná, v dôsledku čoho nebola platne založená právomoc rozhodcovského súdu. Vydaný rozhodcovský rozsudok tak nemôže byť vykonateľným exekučným titulom. V časti vyhradzujúcej rozhodnutie o trovách exekučného konania samostatnému uzneseniu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O.s.p. (t.j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť a návrh na prerušenie konania zamietnuť.

6. Podmienky prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 a Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

7. V prípade návrhu oprávnenej na prerušenie konania ide o rozhodnutie v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho návrhu (ako súčasti dovolania) podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 6 ECdo 14/2013, 6 ECdo 36/2013, 6 ECdo 92/2013, 6 ECdo 130/2013, 6 ECdo 142/2013, 2 ECdo 148/2013, 3 ECdo 156/2013, 5 ECdo 210/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. Dovolací súd sa následne zaoberal skutočnosťou, či podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.).

9. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p.

10. V preskúmvanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov

cudziedmu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

11. V danom prípade je dovolanie podané proti výroku o potvrdení obsiahnutom v uznesení odvolacieho súdu. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie, keďže sa nejedná ani o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, v ktorom vyslovil prípustnosť dovolania, a nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

12. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta prvá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

13. Podľa § 237 ods. 1 O.s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení. Podľa § 237 ods. 2 O.s.p. dovolanie podľa odseku 1 však nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku.

14. Keďže v preskúmvanej veci oprávnená dovolaním napáda rozhodnutie vydané v exekučnom konaní, ide o dovolanie, ktoré je podľa § 237 ods. 2 O.s.p. neprípustné.

15. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

16. V dovolacom konaní úspešnej povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.